

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja

Druk nr 2307
Warszawa, 29 maja 2009 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o odnawialnych zasobach energii i racjonalnym ich wykorzystaniu.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy panią poseł Gabrielę Masłowską.

(-) Waldemar Andzel; (-) Barbara Bartuś; (-) Andrzej Bętkowski;
(-) Mariusz Błaszczak; (-) Antoni Błądek; (-) Jan Bury s. Antoniego;
(-) Aleksander Chłopek; (-) Witold Czarnecki; (-) Kazimierz Gołojuch;
(-) Przemysław Gosiewski; (-) Krystyna Grabicka; (-) Izabela Kloc; (-) Lech Kołakowski; (-) Leonard Krasulski; (-) Marek Kwitek; (-) Krzysztof Lipiec;
(-) Gabriela Masłowska; (-) Beata Mazurek; (-) Maria Nowak; (-) Jarosław Rusiecki; (-) Stanisław Szwed; (-) Jan Szyszko; (-) Adam Śniezek;
(-) Grzegorz Tobiszowski; (-) Teresa Wargocka; (-) Jadwiga Wiśniewska;
(-) Maria Zuba.

USTAWA

Z dnia 2009 r.

O odnawialnych zasobach energii i racjonalnym ich wykorzystaniu

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1.

1. Celem ustawy jest stworzenie warunków rozwoju energetyki wykorzystującej odnawialne zasoby energii możliwe do pozyskania z litosfery, hydrosfery, biosfery, oraz atmosfery.
2. Ustawa reguluje:
 - 1) sposób oceny odnawialnych zasobów energii zawartych w litosferze, hydrosferze, biosferze oraz atmosferze;
 - 2) sposób przyznawania prawa do korzystania z odnawialnych zasobów energii;
 - 3) sposób przyznawania praw do korzystania z ciepła ziemi i wód termalnych;
 - 4) sposoby wspierania przedsięwzięć związanych z pozyskiwaniem energii z zasobów odnawialnych.

Art. 2.

1. Odnawialnymi zasobami energii są:
 - 1) zasoby energii geotermicznej zawarte w skałach, wodach i parach geotermalnych;
 - 2) zasoby energii słonecznej dostarczanej na Ziemię w postaci promieni słonecznych;
 - 3) zasoby energii wiatrowej wywoływanej ruchem powietrza na skutek zmian termicznych powodowanych przez słońce;
 - 4) zasoby energii płynących wód;

- 5) zasoby energii fal morskich;
 - 6) zasoby energii zwarte w biomasie, biogazie wysypiskowym a także biogazie powstałym w procesach odprowadzania lub oczyszczania ścieków albo rozkładu składowanych szczątków roślinnych i zwierzęcych
2. Odnawialnymi źródłami energii są źródła wykorzystujące w procesie przetwarzania energię wiatru, promieniowania słonecznego, geotermalną, fal prądów i pływów morskich, spadków rzek.

Art. 3.

Ilekcioć w ustawie jest mowa o:

- 1) bilansie zasobów – należy przez to rozumieć sumaryczną ilość zasobów energii zawartej w energii geotermicznej, słonecznej, wiatrowej, płynących wód, fal morskich i biomasy, występujących na obszarze danej gminy, wyrażony w jednostkach porównywalnych (GJ, TPU);
- 2) eksploatacji odnawialnych źródeł energii – należy przez to rozumieć określone zasady eksploatacji odmienne od eksploatacji kopalin palnych; dotyczy to źródeł energii wiatrowej, słonecznej, wodnej i geotermalnej;
- 3) energii geotermalnej – należy przez to rozumieć energię zawartą w wodach i parach o odpowiednich temperaturach i wydajnościach zapewniających ekonomicznie i ekologicznie uzasadnione wytwarzanie z niej energii cieplnej, elektrycznej lub mechanicznej;
- 4) energii geotermicznej – należy przez to rozumieć energię zawartą w skałach, wodach i parach geotermalnych nadającą się do uzyskiwania energii cieplnej, elektrycznej lub mechanicznej;
- 5) ocenie zasobów energii geotermicznej, słonecznej, wiatrowej, płynących wód, fal morskich, biomasy – należy przez to rozumieć ocenę dokonywaną dla małego obszaru, w którym zamierza się zlokalizować źródło danej energii lub dla całej gminy, powiatu, województwa i kraju; zasoby wymienionych wyżej rodzajów energii zestawia się w formie tabel zawierających parametry dotyczące temperatury, głębokości lub wysokości występowania źródła, jego wydajności i potencjału energetycznego wyrażonego w porównywalnych jednostkach mocy;
- 6) odwiertach „zastanowionych” – należy przez to rozumieć odwierty, które zostały wyposażone w rury eksploatacyjne i odpowiednie zagłowiczenia przeciwerupcyjne,

ale nie są wykorzystywane do celów „naftowych” lub badawczych a mogą być wykorzystywane do uzyskiwania energii geotermicznej lub geotermalnej;

- 7) odwiertach „zlikwidowanych” – należy przez to rozumieć odwierty, które posiadają odpowiednie orurowanie, były opróbowane pod względem złożowym i posiadają korki cementowe w strefach perforacji i w górnej części otworu, a według aktualnych ocen mogą być wykorzystane do uzyskania energii geotermicznej lub geotermalnej;
- 8) zasobach energii biomasy – należy przez to rozumieć szacunkowo ocenioną ilość biomasy nadającej się do przetworzenia na energię cieplną, elektryczną lub mechaniczną;
- 9) zasobach energii fal morskich – należy przez to rozumieć szacunkowo ocenioną ilość potencjalnej energii zawartej w falach morskich nadającą się do przetworzenia na energię elektryczną lub mechaniczną;
- 10) zasobach energii płynących wód morskich – należy przez to rozumieć szacunkowo ocenioną ilość potencjalnej energii zawartej w falach morskich nadającą się do przetworzenia na energię elektryczną, cieplną lub mechaniczną;
- 11) zasobach energii słonecznej – należy przez to rozumieć szacunkową ilość ciepła lub energii elektrycznej możliwą do pozyskania na danym obszarze z promieni słonecznych;
- 12) zasobach energii wiatrowej – należy przez to rozumieć szacunkową ilość energii elektrycznej możliwą do pozyskania na danym obszarze dla celów praktycznych;
- 13) źródłach energii biomasy – należy przez to rozumieć miejsca, w których znajdują się przetworniki energii zawartej w biomacie na energię elektryczną, cieplną lub mechaniczną;
- 14) źródłach energii fal morskich – należy przez to rozumieć miejsca, w których zlokalizowane są przetworniki potencjalnej energii fal morskich na energię elektryczną lub mechaniczną;
- 15) źródłach energii geotermalnej – należy przez to rozumieć miejsca, w których wody geotermalne wydostają się na powierzchnię w sposób naturalny lub przy pomocy otworu wiertniczego, albo wyrobiska górniczego;
- 16) źródłach energii płynących wód – należy przez to rozumieć miejsca, w których zlokalizowane są przetworniki energii płynących wód na energię elektryczną lub mechaniczną;
- 17) źródłach energii słonecznej – należy przez to rozumieć miejsca, w których zlokalizowane są odbiorniki energii cieplnej lub elektrycznej z promieni słonecznych;

18) źródłach energii wiatrowej – należy przez to rozumieć miejsca, w których zlokalizowane są przetworniki energii wiatrowej na energię elektryczną lub mechaniczną.

Art. 4.

Odnawialne zasoby energii zawarte w litosferze, hydrosferze, biosferze lub atmosferze są własnością Narodu powierzona do gospodarowania gminie.

Rozdział 2

Ocena zasobów energii odnawialnej

Art. 5.

1. Samorząd gminy jest zobowiązany do dokonania oceny odnawialnych zasobów energii określonych w art. 3 pkt 5 i 6 w okresie 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy.
2. Minister właściwy do spraw środowiska po zasięgnięciu opinii specjalistycznych stowarzyszeń branżowych w zakresie słońca, wiatru, wód bieżących, wód geotermalnych i biomasy określi, w drodze rozporządzenia, jednolitą metodykę oceny poszczególnych rodzajów odnawialnych zasobów energii, rozumianą jako dobrany dla danego obszaru zestaw parametrów określających warunki występowania odnawialnych zasobów energii, jak też warunki jej pozyskiwania i przetwarzania na użyteczną energię cieplną, elektryczną lub mechaniczną.
3. Minister Środowiska powoła Biuro Kontroli Technicznej stosowania rozporządzeń, o których mowa w ust. 2.

Art. 6.

1. Bilanse dla poszczególnych rodzajów odnawialnych zasobów energii przygotowują na podstawie wykonanych ocen w przeciągu roku od końca terminu, o którym mowa w art. 5 ust. 1:
 - 1) starostowie – dla gmin danego powiatu;
 - 2) marszałkowie sejmików wojewódzkich – dla danego województwa;

- 3) minister właściwy do spraw środowiska – dla całego kraju.
2. Bilans zasobów, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 jest udostępniany do wglądu w siedzibie starosty.

Rozdział 3

Energia geotermalna

Art. 7.

1. Odwierty zastanowione i zlikwidowane nadające się do rekonstrukcji i wykorzystania dla celów geotermicznych stają się niezbywalną własnością komunalną gminy, z zastrzeżeniem art. 17.
2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Państwowe Archiwum Geologiczne przekazuje nieodpłatnie na wniosek gminy pełną dokumentację geofizyczną i wiertniczą dotyczącą tych odwiertów.

Art. 8.

1. Przedsiębiorcy zainteresowani wykorzystaniem energii geotermicznej na terenie danej gminy opracowują projekty techniczne w oparciu o dokumentację geologiczną i techniczną.
2. Projekt wymaga akceptacji gminy w odniesieniu do planu zagospodarowania przestrzennego gminy i planu zaopatrzenia gminy w energię.
3. Po akceptacji projektu przez samorząd gminy, przedsiębiorcy wnioskuje do starosty o udzielenie im zezwolenia na eksploatację energii z odwiertów.
4. Zezwolenie na wykorzystywanie odnawialnych zasobów wód geotermalnych z odwiertów udziela starosta.
5. Nadzór nad pracami wiertniczymi związanymi z eksploatacją wód geotermalnych sprawują organy nadzoru górniczego.

Rozdział 4

Mechanizmy wspierania produkcji energii elektrycznej, ciepłej i mechanicznej z zasobów odnawialnych

Art. 9.

1. Odnawialne źródła energii, niezależnie od rodzaju odnawialnego zasobu, korzystają na takich samych zasadach z mechanizmów wspierania.
2. Odnawialne źródła energii korzystają z mechanizmów wspierania, niezależnie od tego czy są wykorzystywane do celów gospodarczych, czy do zaspokojenia własnych potrzeb.
3. Produkcja energii z zasobów odnawialnych korzysta z następujących mechanizmów wspierania:
 - 1) określanych w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz.150, z 2008 r. Nr 111, poz.708, z 2008 r. Nr 138, poz. 865₂, z 2008 r. Nr 154,poz. 958, z 2008 r. Nr 171,poz.1056₂ z 2008 r. Nr 199, poz.1227, M.P. z 2008 r. Nr 79, poz. 698, z 2008 r. Nr 80, poz.707, Dz. U. z 2008 r. Nr 223,poz. 1464₂ z 2009 r. Nr 19, poz.100, z 2008 r. Nr 227, poz.1505), zgodnie z listą priorytetowych programów i kryteriami wyboru przedsięwzięć.
 - 2) obowiązku zakupu energii elektrycznej i ciepła z odnawialnych źródeł, o którym mowa w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, z 2006 r. Nr 158, poz. 1123, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, z 2005 r. Nr 62, poz. 552, z 2007 r. Nr 04, poz. 07, z 2007r. Nr 52, poz. 343, z 2007r. Nr 115, poz. 790, z 2005 r. Nr 62, poz. 552, z 2007 r. Nr 21, poz. 124, z 2007 r. Nr 130, poz. 905, z 2007 r. Nr 21, poz. 124, z 2008r. Nr 180, poz.1112, z 2009 r. Nr 3, poz. 11 , z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 69, poz.586)
 - 3) określonych w ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o wspieraniu przedsięwzięć termo modernizacyjnych (Dz. U. 2008 r. Nr 223, poz.1459);

4) określonych w ustawie z 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. 2009r. Nr 3, poz.11).

4. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia szczegółowe zasady ubezpieczenia od ryzyka działalności w zakresie rozpoznania i wykorzystania odnawialnych zasobów energii poprzez utworzenia ze środków publicznych:
- a) funduszu ubezpieczenia od ryzyka na etapie poszukiwań;
 - b) funduszu ubezpieczenia od ryzyka na etapie eksploatacji zasobów geotermalnych przez okres 10 lat.

Art. 10.

Zgodnie z wytycznymi Wspólnoty nt. pomocy publicznej na zadania związane z ochroną środowiska (Dz. Urz. WE nr 37, z 03.02.2001r.) wspieranie inwestycji związanych z pozyskiwaniem energii z zasobów odnawialnych odbywa się według następujących zasad:

- 1) generalną zasadą jest możliwość sfinansowania 40 % dodatkowych kosztów inwestycji;
- 2) jeśli instalacja zaspokaja wszystkie potrzeby całej społeczności lokalnej dozwolona jest pomoc jeszcze 10 punktów procentowych ponad 40 % dodatkowych kosztów;
- 3) sfinansowanie 100% dodatkowych kosztów inwestycji jest możliwe, gdy państwo członkowskie wykaże, że taka pomoc jest niezbędna;
- 4) dodatkowe koszty jest to różnica pomiędzy kosztami poniesionymi przez przedsiębiorstwo inwestujące ze źródeł odnawialnych a kosztami poniesionymi w przypadku inwestycji w konwencjonalną elektrownię o takiej samej mocy.

Art. 11.

Pomoc operacyjna zgodnie z wytycznymi Wspólnoty może mieć formę:

- 1) pomocy kompensującej różnicę między kosztami produkcji energii ze źródeł odnawialnych ceną rynkową energii;
- 2) wsparcia za pośrednictwem mechanizmów rynkowych takich jak przetargi na dostarczenie energii ze źródeł odnawialnych lub obowiązek kupowania od producentów energii ze źródeł odnawialnych „zielonych certyfikatów” nałożony na dystrybutorów i konsumentów;

- 3) pomocy operacyjnej dla elektrowni pozyskujących energię z źródeł odnawialnych, obliczonej w oparciu o koszty zewnętrzne, w szczególności zanieczyszczenia i dewastacja środowiska naturalnego.

Art. 12.

1. W sprawach dotyczących znakowania i obrotu zasobami energii odnawialnej mają zastosowanie przepisy Prawa energetycznego.
2. Minister Gospodarki w porozumieniu z Ministrem Środowiska określi w drodze rozporządzenia zasady wprowadzenia „zielonych certyfikatów” na produkcję energii cieplnej z odnawialnych zasobów i obrotu nimi.

Art. 13.

1. Samorządy gmin są zobowiązane do stopniowego zastępowania energii elektrycznej, cieplnej i mechanicznej, pochodzących z kopalin palnych energią pochodzących z odnawialnych zasobów istniejących na ich terenie, zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju.
2. Samorządy gmin oraz uczelnie wyższe mogą uzyskać dofinansowanie ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej wydatków na opracowanie dokumentacji pierwszego projektu geotermalnego do wysokości 50% tych wydatków, ale nie więcej niż 100 tysięcy złotych.

Art. 14.

Przedsiębiorcy odpowiedzialni za dystrybucję poszczególnych rodzajów energii obowiązani są do zakupu w pierwszej kolejności energii za źródeł odnawialnych, zgodnie z art. 9a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, realizując założenia „Strategii Rozwoju Energetyki Odnawialnej” z 2001 r. oraz postanowienia obowiązujących umów międzynarodowych.

Rozdział 5

Procedury administracyjne

Art. 15.

Na podstawie udostępnionego przez samorząd gminy bilansu odnawialnych zasobów gminy, przedsiębiorcy zainteresowani eksploatacją, opracowują projekty wykorzystania poszczególnych rodzajów energii i występują do starosty o udzielenie im zezwolenia na eksploatację określonych rodzajów energii geotermalnej.

Art. 16.

Samorzady gminne mają prawo do nieodpłatnego korzystania z informacji dotyczących dokumentacji geologicznej i technicznej głębokich otworów wiertniczych wykonanych za środków budżetu państwa w latach 1955-2000, niezbędnej do wykorzystania energii geotermalnej.

Art. 17.

W przypadkach spornych, co do prawa do eksploatacji, zasad eksploatacji lub zasięgu oddziaływania zakładu energetycznego decyzję podejmuje wojewoda. Organem odwoławczym w stosunku do decyzji wojewody jest minister właściwy do spraw środowiska.

Rozdział 6

Przepisy zmieniające, przejściowe i przepis końcowy

Art. 18.

W ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2005r. Nr 228, poz. 1947, M.P. z 2005 r. Nr 33, poz. 462, Dz. U. z2005r. Nr 175, poz. 1462, z 2005r. Nr 167, poz. 1398, z 2006. Nr 133,poz. 934, z 2006r. Nr 170, poz. 1217, M.P. z 2006 r. Nr 53, poz. 574, z 2006 r. Nr 53,poz. 575, Dz. U. z 2006 r. Nr 190, poz. 1399 z 2006r. Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 21 ,poz. 125, z 2007 r. Nr 82 ,poz. 556, M. P. 2007r. Nr 42, poz. 485, z 2007r. Nr 42, poz. 486, Dz. U. 2008 r. Nr 138,poz. 865 z 2008 r. Nr 154, poz. 958, z 2008 r. Nr 199, poz.1227, M. P. 2008r. Nr 50, poz. 446, z 2008 r. Nr 50, poz. 447, Dz. U. 2009 r. Nr 18, poz. 97) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5:

a) w ust. 4 wyrazy „solanek, wód leczniczych i termalnych” zastępuje się wyrazami „solanek i wód leczniczych”,

b) w ust. 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) złoża wód podziemnych zaliczonych do solanek i wód leczniczych, mając na względzie ich szczególne walory wynikające z mineralizacji, własności fizycznych i chemicznych, ilości i warunków występowania,”;

2) w załączniku do ustawy skreśla się poz. 54.

Art. 19.

1. Jeżeli odwierty zastanowione i zlikwidowane znajdują się na terenie objętym wykonywaną koncesją wydaną na podstawie prawa geologicznego i górniczego, prawo do tych odwiertów przechodzi na gminy z chwilą wygaśnięcia koncesji. W przypadku terenu objętego wieloma koncesjami, prawo do odwiertów przechodzi na gminę po wygaśnięciu ostatniej koncesji.
2. Jeżeli odwierty zastanowione i zlikwidowane znajdują się na terenie objętym nie wykonywaną co najmniej 4 lata koncesją, organ koncesyjny w szczególnie uzasadnionych przypadkach, na wniosek gminy może uznać, że koncesja w tym zakresie stała się bezprzedmiotowa i cofnąć tą koncesję.

Art. 20.

W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625 z późn. zm.) w art. 32 ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wytwarzania paliw lub energii, z wyłączeniem: wytwarzania paliw stałych lub paliw gazowych, wytwarzania energii elektrycznej w źródłach o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nieprzekraczającej 50 MW niezaliczanych do odnawialnych źródeł energii lub do źródeł wytwarzających energię elektryczną w kogeneracji, wytwarzania ciepła w źródłach o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nieprzekraczającej 5 MW, energii elektrycznej i cieplnej wytworzonej z wód geotermalnych.”

Art. 21.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Ustawa o odnawialnych zasobach energii i racjonalnym ich wykorzystaniu ma na celu stworzenie podstaw prawnych ułatwiających pozyskiwanie czystej energii z zasobów odnawialnych (OZE), w szczególności energii geotermalnej, dla przyspieszonego i zrównoważonego rozwoju gospodarczego, wprowadzenie uproszczonych procedur uzyskiwania pozwoleń na zagospodarowanie tej energii oraz przekazanie gminom ok. 7 tys. istniejących odwiertów geotermalnych zastanowionych lub zlikwidowanych aby stanowiły one własność komunalną bez możliwości zbycia.

Jedną z ważniejszych przesłanek wspierania i wykorzystania odnawialnych zasobów energii jest zmniejszenie zależności od importu paliw oraz względy gospodarcze, społeczne i środowiskowe. Dlatego odnawialne zasoby energii odgrywają coraz większą rolę w polityce państw UE i znajdują wyraz w dokumentach międzynarodowych. Instrumentami zwiększenia znaczenia OZE w krajach UE jest wyznaczanie i nakładania na państwa członkowskie celów ilościowych, zarówno w dokumentach prawnych jak i politycznych.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego 2001/77/WE w art. 4 oraz wytyczne Wspólnoty w sprawie pomocy publicznej na zadania związane z ochroną środowiska przewidują pomoc publiczną w zakresie wspierania inwestycji związanych z uzyskiwaniem energii z OZE. Decyzja Rady Europy podjęta we wrześniu 2002r. zobowiązuje do

zwiększenia udziału zastosowań OZE w bilansie energetycznym UE w 2010r. do poziomu minimum 22%, w roku 2020 minimum 40%.

W Traktacie Akcesyjnym Polska przyjęła zobowiązanie do udziału energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych w krajowej produkcji energii na rok 2010 w wys. 7,5 proc., a na rok 2020 w wys. 14 proc., przy obecnych 2 proc. Wskaźniki te zostały przyjęte przez Sejm RP w 2002r. w „Strategii rozwoju energii odnawialnej”.

Istnieje potrzeba wypełnienia zobowiązań międzynarodowych jak ratyfikowany przez RP protokół z Kyoto do ramowej konwencji ONZ do zmian wskaźników wyznaczających poziom uzyskiwanej energii z zasobów odnawialnych. Również dyrektywa 96/92/WE określa zasady dla rynku wewnętrznego (art. 8 ust. 3, art. 11 ust. 3) i podkreśla znaczenie OZE dla bezpieczeństwa energetycznego i przyszłości gospodarek UE.

Ustawa „Prawo energetyczne” stwarza warunki wymuszające rozwój energetyki odnawialnej w Polsce zgodnie z dyrektywą 2001/77/WE. W ostatnich latach zwiększa się rola energetyki odnawialnej w zaopatrzeniu kraju, jednak tempo to nie pozwoli na realizację przyjętych przez Polskę zobowiązań jeśli nie stworzone zostaną nowe impulsy ułatwiające rozwój energetyki odnawialnej. Mimo posiadanych ogromnych zasobów własnych, w szczególności zasobów geotermalnych, największych w Europie, Polska będzie zmuszona do importu czystej energii.

Projektowana ustawa ma na celu stworzenie takich impulsów głównie przez uproszczenie procedur uzyskiwania pozwoleń na zagospodarowanie energii, w miejsce obecnie obowiązujących koncesji oraz przekazanie gminom na własność istniejących odwiertów geotermalnych.

Usytuowanie przyrodnicze i geologiczne Polski na kontynencie europejskim powoduje, że stykają się tutaj cztery największe jednostki geotermalne Europy, stwarzając dogodne warunki do powstania rozległych, miąższowych basenów sedymentacyjnych, w których występują wody geotermalne o temperaturze od 30 do ponad 200 C⁰.

Według obliczeń polskich naukowców (Profesorowie: J. Sokołowski, H. Kozłowski, J. Zimny) zasoby energii geotermalnej w Polsce ocenia się na 99,8% wszystkich OZE. Dane te potwierdziło ostatnio niemieckie Ministerstwo Nauki. Polska ma więc szansę stać w ciągu najbliższych 20 – 30 lat krajem dającym przykład nowoczesnego i bezpiecznego rozwoju.

Przestawienie polskiej energetyki na geoenergetykę umożliwiłoby uzyskiwanie czystej, taniej, energii niezbędnej dla rozwoju gospodarczego, powstanie nowych miejsc pracy w zakładach geotermalnych i ich otoczeniu (usługi), zwiększyłoby przewagę

konkurencyjną polskich produktów na rynku europejskim i światowym. Polska mogłaby być eksporterem czystej energii do krajów sąsiednich.

Propozycja zawarta w projektowanej ustawie aby zasoby energii i istniejące na obszarach poszczególnych gmin odwierty stały się własnością komunalną uaktywni społeczności lokalne. Kaskadowy system wytwarzania energii umożliwi gminom szerokie zastosowanie czystej i taniej energii w rolnictwie (uprawy szklarniowe, chłodnictwo, suszarnictwo, hodowla ryb ciepłolubnych), w balneologii i rekreacji. Umożliwi rozwój nowych gałęzi przemysłu i usług, zmniejszy bezrobocie. Przekazanie odwiertów gminom uzdrowiskowym przyczyni się do utrzymania i rozwoju upadających polskich uzdrowisk wzorem uzdrowisk słowackich i węgierskich. Ułatwi również gminom wykonanie zobowiązań nałożonych ustawą „Prawo energetyczne” art. 14, art. 15 i 16, do zaopatrzenia społeczności lokalnej w energię i paliwa płynne ze wskazaniem najbardziej dostępnej, taniej energii zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju.

Przekonstruowanie całego systemu energetycznego na system bezpieczny, rozproszony w oparciu o energię z zasobów odnawialnych nabiera także coraz większego znaczenia w świetle awarii gigantycznych systemów energetycznych 2003r. oraz przyczyni się do zdecydowanej poprawy środowiska przyrodniczego Polski.

Przedłożony projekt nie powoduje obciążeń budżetu Państwa. Dla sporządzenia oceny OZE gminy, według projektu ustawy, poniosą niewielkie wydatki z budżetów własnych.

Projekt jest zgodny z prawem UE.

Warszawa, 16 czerwca 2009 r.

BAS-WAL-1108/09

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu
ustawy o odnawialnych zasobach energii i racjonalnym ich wykorzystaniu
(przedstawiciel wnioskodawców: poseł Gabriela Masłowska)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2009 r. Nr 5, poz. 47) sporządza się następującą opinię:

Przedmiot projektu

Celem projektowanej ustawy jest stworzenie warunków rozwoju energetyki wykorzystującej odnawialne zasoby energii możliwe do pozyskania z litosfery, hydrosfery, biosfery oraz atmosfery. Ponadto ustawa określa zasady: 1) oceny odnawialnych zasobów energii zawartych w litosferze, hydrosferze, biosferze oraz atmosferze, 2) przyznawania prawa do korzystania z odnawialnych zasobów energii, 3) przyznawania praw do korzystania z ciepła ziemi i wód termalnych oraz 4) wspierania przedsięwzięć związanych z pozyskiwaniem energii z zasobów odnawialnych (art. 1 projektu).

Projekt ustawy wprowadza zmiany w ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2005 Nr 228, poz. 1947, ze zmianami), wyłączając z definicji kopaliny wody termalne oraz w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, ze zmianami), wyłączając z obowiązku uzyskania koncesji wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie energii elektrycznej i ciepłej wytworzonej z wód geotermalnych.

Proponowana ustawa ma wejść w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

a) Ocena zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej wymaga uwzględnienia postanowień dyrektywy 2001/77/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 roku w sprawie wspierania produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. WE L 283 z 27.10.2001 r., str. 33, ze zmianami; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 12, t. 2, str. 121). Postanowienia dyrektywy zostały

zinterpretowane w komunikacie Komisji z dnia 7 grudnia 2005 roku dotyczącym wsparcia dla wytwarzania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych (COM(2005) 627 końcowy; dalej: komunikat Komisji).

b) Kwestie stanowiące przedmiot projektu ustawy podlegają również ocenie z punktu widzenia zgodności z zasadami udzielania pomocy przez państwo, zawartymi w art. 87 i art. 88 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. U. z 2004 r. Załącznik nr 2 do nru 90, poz. 864, dalej: TWE). Zgodnie z art. 87 ust. 1 TWE wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Artykuł 88 ust. 3 TWE nakłada na państwa członkowskie obowiązek zawiadomiania Komisji Europejskiej, w terminie odpowiednim do przedstawienia przez nią uwag, o projektach przyznania nowej lub zmiany przyznawanej pomocy. Zasady stosowania art. 87 i 88 TWE zostały określone m.in. w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy *de minimis* (Dz. Urz. UE L 379 z 28.12.2006 r., str. 5, oraz L 209 z 9.8.2007 r., str. 48; dalej: rozporządzenie *de minimis*).

Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

a) Zgodnie z art. 6 dyrektywy 2001/77/WE państwa członkowskie (ich właściwe organy) oceniają istniejące ramy ustawowe i wykonawcze w odniesieniu do procedur przyznawania zezwoleń dotyczących budowy nowych zdolności wytwórczych (wytwarzania energii elektrycznej), m.in. pod kątem uproszczenia tych procedur. Z komunikatu Komisji wynika, że przepis ten ma na celu ograniczenie barier administracyjnych, w tym ograniczenie liczby organów zaangażowanych w wydawanie zezwoleń na rynku energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych.

Obowiązujące regulacje przewidują udzielanie koncesji na wytwarzanie energii ze źródeł odnawialnych (art. 32 ustawy – Prawo energetyczne) oraz koncesji na wydobywanie wód termalnych (art. 15 w związku z art. 5 ust. 4 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze). Projekt zakłada zniesienie obowiązku uzyskania koncesji w odniesieniu do wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej i ciepłej wytworzonej z wód geotermalnych (art. 20 projektu dotyczący zmiany art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne) oraz w zakresie wydobywania wód termalnych (art. 18 projektu dotyczący zmiany art. 5 ust. 4 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze).

W art. 8 ust. 3 projektu mowa jest o udzielaniu zezwoleń na „eksploatację energii z odwiertów”, w art. 8 ust. 4 – zezwoleń na „wykorzystywanie

odnawialnych zasobów wód geotermalnych z odwiertów”, a w art. 15 – zezwoleń na „eksploatację określonych rodzajów energii geotermalnej”. Niniejsza opinia opiera się na założeniu, że w przytoczonych przepisach projektu mowa jest o jednym zezwoleniu, którego przedmiotem jest wykorzystywanie odnawialnych zasobów wód geotermalnych z odwiertów, oraz że przedmiot zezwolenia jest tożsamy z zakresem wyłączenia określonego w art. 20 projektu.

Projekt zakłada wyłączenie z obowiązku uzyskania koncesji wykonywania działalności gospodarczej w zakresie energii elektrycznej i ciepłej wytworzonej z wód geotermalnych. Tym samym, w przypadku uchwalenia proponowanej ustawy, dla takiej działalności gospodarczej będzie obowiązywał reżim wydawania zezwoleń określony w projekcie. Taka regulacja nie narusza art. 6 dyrektywy 2001/77/WE.

b) W art. 13 ust. 2 projekt przewiduje możliwość uzyskania m.in. przez uczelnie wyższe dofinansowania ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Przepis ten może stanowić ramy prawne udzielania indywidualnej pomocy *de minimis* zainteresowanym podmiotom. Warunki przyznawania pomocy *de minimis* określa rozporządzenie Komisji (WE) nr 1998/2006. Rozporządzenie stanowi, że pomoc nieprzekraczająca pułapu 200 000 euro w okresie trzech kolejnych lat nie wpływa na handel między państwami członkowskimi lub nie zakłóca bądź nie grozi zakłóceniem konkurencji, a zatem nie podlega przepisom art. 87 ust. 1 TWE (motyw ósmy preambuły oraz art. 2 rozporządzenia). Ponadto rozporządzenie określa szczegółowe warunki, które muszą spełniać środki przyznawanej przez państwo pomocy *de minimis*. Każdy indywidualny przypadek przyznania pomocy *de minimis* jest oceniany z punktu widzenia zgodności z rozporządzeniem. Dodatkowo należy zwrócić uwagę, że gdy państwo zamierza przyznać podmiotowi pomoc *de minimis*, pisemnie powiadamia ten podmiot o przewidzianej kwocie pomocy oraz o jej charakterze *de minimis*, podając wyraźne odniesienie do rozporządzenia, jego tytuł oraz adres publikacyjny w Dzienniku Urzędowym UE (art. 3 ust. 1 rozporządzenia).

Z treści art. 13 ust. 2 projektu wynika, że górna granica dofinansowania (100 tys. złotych) nie przekroczy górnej granicy pomocy *de minimis*. Pomoc taka nie będzie więc wymagała powiadomienia Komisji Europejskiej w trybie art. 88 ust. 3 TWE. Artykuł 13 ust. 2 projektu nie narusza rozporządzenia Komisji (WE) nr 1998/2006.

c) Artykuły 10 i 11 projektu powołują Wspólnotowe wytyczne 2001/C 37/03 dotyczące pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska naturalnego (Dz. Urz. WE C 37 z 3.2.2001 r., str. 3; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 8, t. 2, str. 76), posługując się ich fragmentami. Wytyczne były stosowane do 31 grudnia 2007 r. i zostały zastąpione Wytycznymi wspólnotowymi 2008/C 82/01 w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska (Dz. Urz. UE C 82 z 1.4.2008 r., str. 1). Wydaje się, że artykuły 10

i 11 mają określać zasady stosowania „mechanizmów wspierania”, o których mowa w art. 9 projektu. Na podstawie tak skonstruowanych przepisów nie jest możliwe odczytanie treści normatywnej. Mechanizmy wspierania, o których mowa w art. 9–11 projektu nie stanowią programu pomocy w rozumieniu wspólnotowych zasad udzielania pomocy przez państwo.

Konkluzje

Projekt ustawy o odnawialnych zasobach energii i racjonalnym ich wykorzystaniu jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Przyjmując założenie, że w projekcie mowa jest o jednym zezwoleniu – na wykorzystywanie odnawialnych zasobów wód geotermalnych z odwiertów (punkt 3 lit. a niniejszej opinii) – projekt nie narusza prawa Unii Europejskiej.

Sporządził: Zespół Prawa Europejskiego i Międzynarodowego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Deskryptory bazy Rex: Unia Europejska, projekt ustawy, energetyka

Warszawa, 16 czerwca 2009 r.

BAS-WAL-1109/09

Pan Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia prawna
w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o odnawialnych
zasobach energii i racjonalnym ich wykorzystaniu (przedstawiciel
wnioskodawców: poseł Gabriela Masłowska) jest projektem ustawy
wykonującej prawo Unii Europejskiej**

Celem projektowanej ustawy jest stworzenie warunków rozwoju energetyki wykorzystującej odnawialne zasoby energii możliwe do pozyskania z litosfery, hydrosfery, biosfery oraz atmosfery. Ponadto ustawa określa zasady: 1) oceny odnawialnych zasobów energii zawartych w litosferze, hydrosferze, biosferze oraz atmosferze, 2) przyznawania prawa do korzystania z odnawialnych zasobów energii, 3) przyznawania praw do korzystania z ciepła ziemi i wód termalnych oraz 4) wspierania przedsięwzięć związanych z pozyskiwaniem energii z zasobów odnawialnych. Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Projekt nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.

Sporządził: Zespół Prawa Europejskiego i Międzynarodowego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

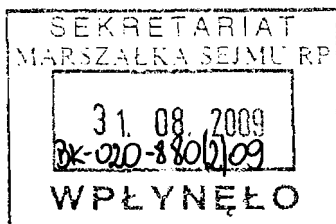
Deskryptory bazy Rex: Unia Europejska, projekt ustawy, energetyka

Klub Parlamentarny „Prawo i Sprawiedliwość”

Warszawa, dnia 28 sierpnia 2009 roku

Gabriela Masłowska
Poseł na Sejm
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

W odpowiedzi na pismo Pana Marszałka z dnia 25 czerwca br. jako reprezentant wnioskodawców poselskiego projektu ustawy o odnawialnych zasobach energii i racjonalnym ich wykorzystaniu w załączniku przesyłam Panu Marszałkowi założenia projektów podstawowych aktów wykonawczych.

Gabriela Masłowska

G. Masłowska
Poseł na Sejm RP

**Założenia projektów podstawowych aktów wykonawczych
do projektu ustawy o odnawialnych zasobach energii i racjonalnym ich
wykorzystaniu**

1. Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 2009 roku o odnawialnych zasobach energii i racjonalnym ich wykorzystaniu minister właściwy do spraw środowiska po zasięgnięciu opinii specjalistycznych stowarzyszeń branżowych w zakresie słońca, wiatru, wód bieżących, wód geotermalnych i biomasy określi, w drodze rozporządzenia, jednolitą metodykę oceny poszczególnych rodzajów odnawialnych zasobów energii, rozumianą jako dobrany dla danego obszaru zestaw parametrów określających warunki występowania odnawialnych zasobów energii, jak też warunki jej pozyskiwania i przetwarzania na użyteczną energię cieplną, elektryczną lub mechaniczną.

2. Na podstawie art. 9 ust. 4 ustawy z dnia 2009 roku o odnawialnych zasobach energii i racjonalnym ich wykorzystaniu Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia szczegółowe zasady ubezpieczenia od ryzyka działalności w zakresie rozpoznania i wykorzystania odnawialnych zasobów energii poprzez utworzenia ze środków publicznych funduszu ubezpieczenia od ryzyka na etapie poszukiwań oraz funduszu ubezpieczenia od ryzyka na etapie eksploatacji zasobów geotermalnych przez okres 10 lat.

3. Na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 2009 roku o odnawialnych zasobach energii i racjonalnym ich wykorzystaniu Minister Gospodarki w porozumieniu z Ministrem Środowiska określi w drodze rozporządzenia zasady wprowadzenia „zielonych certyfikatów”, o których mowa w ustawie na produkcję energii cieplnej z odnawialnych zasobów i obrotu nimi.

4. Na podstawie art. 5 ust. 5 z dnia 4 lutego 1994 r. Prawo geologiczne i górnicze Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określi:

1) złoża wód podziemnych zaliczonych do solanek, wód leczniczych i termalnych, mając na względzie ich szczególne walory wynikające z mineralizacji, własności fizycznych i chemicznych, ilości i warunków występowania;

2) złoża innych kopalin leczniczych o szczególnie cennych walorach ze względu na rodzaj i jakość kopaliny.

Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 08 lipca 2009 r.

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L.dz. *h. 12-020-185/09*

Data wpływu *13.07.2009*

ZW/0714/80/09

Szanowny Pan
Lech Czapla
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 24 czerwca 2009 roku, w sprawie przedłożenia opinii dotyczącej poselskiego projektu ustawy „o odnawialnych zasobach energii i racjonalnym ich wykorzystaniu”, w załączeniu, przesyłamy opinie otrzymane z województw: podkarpackiego, mazowieckiego, małopolskiego, zachodniopomorskiego, świętokrzyskiego, śląskiego i lubuskiego.

Z wyrazami szacunku

/-/ Bogdan Ciepielewski

Dyrektor Biura ZWRP

Uwagi do poselskiego projektu ustawy „O odnawialnych zasobach energii i racjonalnym ich wykorzystaniu”

1. Projekt nie jest zgodny z obowiązującym prawodawstwem unijnym, przede wszystkim z Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/W z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych oraz jej aktami wykonawczymi (Schemat Narodowego Planu Działań w zakresie Odnawialnych Źródeł Energii)
2. Projekt jest niezgodny z Ustawą Prawo Górnicze, m.in. w zakresie udzielenia koncesji na gospodarowanie zasobami wód geotermalnych
3. Zastosowane definicje nie odpowiadają obowiązującym w polskim i unijnym prawie i są nieściśle – w zasadzie dotyczy to większości definicji
4. Art. 4 narusza prawa podmiotów, które dysponują danymi zasobami i może wprowadzić bardzo duży bałagan administracyjny (np. ciekły wodny miałyby być administrowane przez gminy na swoim obszarze co jest sprzeczne z zasadami gospodarowania tymi zasobami i prawdopodobnie narusza zapisy Dyrektywy Wodnej oraz Ustawy Prawo Wodne)
5. Projekt faworyzuje wyłącznie eksploatację zasobów geotermalnych nie regulując innych kwestii
6. W kontekście polskiego prawa wymaganie od gmin użytkowania w pierwszym rzędzie odnawialnych źródeł energii jest nieporozumieniem, gdyż gmina może mieć wpływ wyłącznie na własne źródła energii cieplnej, oraz, o ile istnieją, energii elektrycznej natomiast nie ma wpływu na rodzaj dostarczanej energii ze źródeł zewnętrznych. Obowiązek dokumentowania pochodzenia energii w polskim prawie spoczywa na sprzedawcy energii, nie na tym, kto ją kupuje.
7. Art. 5 nakłada na gminy bardzo kosztowne, ale też niejasne (w kontekście art. 3 pkt. 5) obowiązki ciężące z reguły na inwestorach. Wysokość nakładów na podobną analizę może wynosić miliony złotych w skali gminy. Są to obowiązki inwestora. Nie mają one wiele wspólnego z bilansem energetycznym, który sporządza się inaczej. Podobne zastrzeżenie do art. 6.
8. Dokładnej analizy wymaga rozdział 4 (mechanizmy wsparcia). Najprawdopodobniej jest on niezgodny z art. 87 i 88 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz innymi zasadami pomocy publicznej z uwzględnieniem wyłączeń blokowych w zakresie ochrony środowiska.

W opinii zespołu Podkarpackiej Agencji Energetycznej dokument w aktualnej wersji jest nieprzygotowany, zawiera błędy merytoryczne oraz prawne i dlatego nie nadaje się do wprowadzenia na ścieżkę ustawodawczą.

Od: Botond Héjj [b.hejj@mazovia.pl]
Wysłano: 8 lipca 2009 15:22
Do: biuro@zwrp.pl
Temat: Re: proj. o odnawialnym zasobach energii do opinii

Szanowny Panie Dyrektorze,

W nawiązaniu do przesłanej drogą elektroniczną prośby o opinię do projektu ustawy o odnawialnych zasobach energii i racjonalnym ich wykorzystaniu, Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego poniżej przedstawia uwagi:

I. Rozdział 1: Przepisy ogólne

1. Art. 3 ust. 10

Dot. definicji o zasobach energii płynących wód morskich - błędna nazwa zasobów energii. Nazwa powinna brzmieć: zasoby energii płynących wód. Przedmiotowa definicja została omyłkowo zdublowana z definicji o zasobach energii fal morskich. W związku z tym brakuje definicji o zasobach energii płynących wód.

II. Rozdział 2: Ocena zasobów energii odnawialnej

2. Art. 5 ust. 1

Zasadnym wydaje się wprowadzenie zmiany w zapisie dotyczącym dokonania przez samorząd gminy oceny odnawialnych zasobów energii. Sugerujemy aby termin dokonania przedmiotowej oceny określić od dnia wejścia rozporządzenia określającego jednolitą metodykę oceny poszczególnych rodzajów odnawialnych zasobów energii a nie od dnia wejścia w życie ustawy.

3. Art. 6 ust. 1

Należy ustalić gradację terminów realizacji bilansów dla poszczególnych rodzajów odnawialnych zasobów energii, gdyż w obecnym zapisie starosta, marszałek i minister mają ten sam termin realizacji (1 rok od zakończenia terminu ustalonego dla gmin). Sugeruje się, aby starostowie przygotowali ten dokument w ciągu np. 6 miesięcy, marszałkowie województw, na podstawie bilansu ze starostw, w ciągu 12 miesięcy, a minister, na podstawie bilansu z województw, w ciągu 18 miesięcy.

4. Art. 6 ust. 1 pkt 2

Błędna nazwa dotycząca marszałków - poprawne sformułowanie to: marszałkowie województw a nie marszałkowie sejmików wojewódzkich.

5. Art. 6 ust. 2

Niezrozumiały zapis – wydaje się, że bilans odnawialnych zasobów energii powinien być dostępny w Biuletynach Informacji Publicznej odpowiednio gmin, starostw, województw i ministerstwa.

Pozdrawiam

**Uwagi Województwa Małopolskiego do projektu ustawy
„O odnawialnych zasobach energii i racjonalnym ich wykorzystaniu”**

Uwaga generalna dot. całego projektu:

- Projekt ustawy nie mieści się w istniejącym systemie prawnym i zawiera odmienne rozwiązania niż np. obecna ustawa Prawo Górnicze i Geologiczne. Jeżeli jest taka intencja, to należy znowelizować i dostosować zapisy w tych ustawach.
- Brak wskazania odpowiednich źródeł finansowania zadań dla samorządów gmin, powiatów i województw.

Uwagi szczegółowe:

Art. 3:

- Brak konsekwencji w użytej terminologii: pojęcia, zdefiniowane w Art. 3, w pozostałej części ustawy stosowane są niekonsekwentnie, przez co często – w zależności od kontekstu, w jakim występują – otrzymują inne znaczenie.
- Proponuje się ujednoczyć opis dotyczący zasobów energii wiatrowej punktu 12) – analogicznie jak dla innych rodzajów zasobów.
- Proponuje się ujednoczyć treść punktów 2) i 3) dla uzyskania zgodności z treścią art. 2, ust. 1, pkt 1).
- Należy również ujednoczyć treść punktów 9) i 10).

Art. 5, ust 3:

- Powoływanie dodatkowego urzędu wydaje się zbędne, można bowiem działać na bazie istniejących struktur administracji rozszerzając ich kompetencje.

Art. 6:

- Projekt nie dookreśla, czy gminy będą miały obowiązek przekazywania starostwom danych dotyczących bilansu zasobów poszczególnych źródeł odnawialnych (brak wskazanej formy oraz terminu przekazywania).
- Czy i w jakich terminach (zgodnie z zapisami Art. 6 ust.1) - odnosząc się do treści projektu - starostowie będą przekazywać marszałkom województw opracowania dotyczące gmin/powiatów, na podstawie których marszałkowie będą opracowywać dane dotyczące zasobów całego województwa? Czy każda ze stron będzie robić takie opracowania niezależnie od siebie?
Wskazana jest współpraca w tej kwestii, aby nie doprowadzić do różnych, może sprzecznych wyników, w zależności od podmiotu przeprowadzającego badania bilansu dla poszczególnych źródeł odnawialnych.

- Należy ustalić okres czasu, po jakim każdy z podmiotów na drodze ww. współpracy dokona uaktualnienia danych (brak informacji), ze szczególnym uwzględnieniem np. zasobów biomasy.
- **ust. 1 pkt 2:** błędnie wskazano organ. Zgodnie z ustawą o samorządzie województwa **nie istnieje** bowiem organ „marszałek sejmiku województwa” - wspomniany zapis należy zastąpić słowami „marszałkowie województw”.

Art. 7 ust. 1:

- 7Przejęcie przez gminy, na własność nieczynnych otworów wiertniczych i badawczych spowoduje pełną odpowiedzialność gmin za ich stan techniczny. Przy otworach, gdzie wody złożowe znajdują się pod ciśnieniem, może stanowić to dla gmin poważny problem techniczny i finansowy.

Art.7 ust.2:

- zawiera zapis o Państwowym Archiwum Geologicznym – konieczne jest doprecyzowanie, czy chodzi w tym przypadku o Centralne Archiwum Geologiczne w Warszawie czy też o Wojewódzkie Archiwa Geologiczne.

art. 8,

- **ust. 5** – na jakiej podstawie będą prowadzone wymienione w treści prace wiertnicze? (istnieje sprzeczność z zapisami ustawy Prawo Górnicze i Geologiczne zob. definicje prac i robót geologicznych oraz przypadki, kiedy wymagane jest sporządzenie projektu prac geologicznych; nie sprecyzowano czy taki projekt ma być zatwierdzany oraz przez kogo).

Art. 16

- Nie wskazano, w jaki sposób samorządy gminne będą mogły nieodpłatnie pozyskać informacje - niezbędne do wykorzystania energii geotermalnej - dotyczące dokumentacji geologicznej i technicznej głębokich otworów wiertniczych wykonanych ze środków budżetu państwa po roku 2000. Równocześnie mowa jest jedynie o informacjach do 2000 roku - czy oznacza to, że po tej dacie nie przeprowadzono żadnych badań?

Szczecin, 8 lipca 2009 r.

GM.II.0710-50/09

Pan Bogdan Ciepielewski
Dyrektor Biura
Związku Województw RP

OPINIA

Województwa Zachodniopomorskiego

do poselskiego projektu ustawy o odnawialnych zasobach energii i racjonalnym ich wykorzystaniu

Ustawa „O odnawialnych źródłach energii i racjonalnym ich wykorzystaniu” porządkuje sytuację związaną z wykorzystaniem odnawialnych źródeł energii. Dokument poprzez inwentaryzację zasobów energetycznych, może ułatwić tworzenie projektów założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe. Ustawa może również spowodować wykonanie rzetelnej inwentaryzacji źródeł wykorzystujących energię odnawialną. Jest więc szansa na określenie rzeczywistej wielkości OZE, jaka jest wykorzystywana w Polsce. Bilansowanie OZE powinno stanowić podstawę budowania regionalnych (powiatowych) strategii rozwoju energetyki opartej o odnawialne źródła energii wpisanej w wojewódzką (powiatową) strategię rozwoju energetyki. Inicjatywa ustawy o odnawialnych zasobach energii i racjonalnym ich wykorzystaniu jest cenna, tym bardziej, że w ramach tworzonej Polityki energetycznej Polski do roku 2030 może stanowić istotny element porządkujący tworzący się rynek producentów energii wywodzący się z odnawialnych źródeł.

Niemniej, w poszczególnych rozdziałach proponuje się wprowadzić pewne uściślenia, które usprawnią wdrożenie ustawy.

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

Art. 2

Proponuje się rozwinięcie definicji następujących pojęć: energia wiatru, energia słoneczna, energia z biomasy, energia z wód. W Art. 2 nie wspomniano o energii powietrza (pompy ciepła).

W punkcie szóstym brakuje takich źródeł biomasy jak: odchody zwierzęce i odpady komunalne.

W ustępie drugim proponuje się uzupełnienie definicji odnawialnych źródeł energii o energię biomasy.

Art. 3 p. 5

Proponuje się uszczegółowienia katalogu parametrów określających występowanie źródła.

Art. 3 p.15

Proponuje się zamieścić zapis określający rodzaj urządzenia przetwarzającego energię geotermalną (podobnie jak w punktach 13,14,16,17,18)

Art.4

Proponuje się bliżej sprecyzować, w jaki sposób odnawialne źródła tj. powietrze lub fale morskie stanowią własność Narodu, która jest następnie powierzona gminie.

Rozdział 2

Ocena zasobów energii odnawialnej

Art. 5.

Proponuje się przytoczenie trzech punktów artykułu 5. w innej kolejności oraz powierzenie zadań Ministrowi Gospodarki. Minister Gospodarki, po zasięgnięciu opinii specjalistycznych stowarzyszeń branżowych w zakresie słońca, wiatru, wód bieżących, wód geotermalnych i biomasy, powinien określić na drodze rozporządzenia jednolitą metodykę oceny poszczególnych rodzajów energii w pierwszej kolejności, w ciągu roku od dnia wejścia w życie ustawy. Samorząd gminy powinien być zobowiązany do dokonania oceny odnawialnych zasobów energii określonych w art.3 pkt. 5 i 6 w okresie 2 lat od dnia wydania rozporządzenia określającego metodykę oceny poszczególnych źródeł. Na gminę powinny być nałożone konsekwencje w przypadku nie dokonania zobowiązań.

W następnej kolejności Minister Gospodarki powinien powołać Biuro Kontroli Technicznej stosowania rozporządzeń.

Rozdział 3

Energia geotermalna.

Art. 7 i Art. 8

Zauważalny jest szczególny nacisk położony na geotermię w art. 9, 15, 16, 20. Proponuje się umożliwienie zrównoważonego rozwoju pozostałych źródeł energii i opisanie zasad dotyczących ich badań w równym stopniu.

Rozdział 4

Mechanizmy wspierania produkcji energii elektrycznej, ciepłej i mechanicznej z zasobów odnawialnych.

Art. 9 p. 3 pp. 3

Przytoczono ustawę „termomodernizacyjną” z dnia 18 grudnia 1998 r., natomiast aktualną ustawą jest Ustawa z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów.

Art. 9 p. 4

Proponuje się zamianę przewidywanego udziału środków publicznych w ubezpieczeniu od ryzyka gospodarczego na środki własne inwestorów i firm ubezpieczeniowych.

Art. 11

Proponuje się zdefiniowanie pomocy operacyjnej oraz wskazanie środków i źródła finansowania.

Art. 12 p. 1

Proponuje się wprowadzenie odniesienia do Prawa Energetycznego.

Art. 12 p. 2

Proponuje się wprowadzenie pojęcia „ciepło”, zamiast energii ciepłej.

W przypadku planów Ministra Gospodarki określenia rozporządzenia dotyczącego zasady wprowadzenia „zielonych certyfikatów” dla ciepła, proponuje się wprowadzić inny kolor certyfikatów ponieważ „zielone certyfikaty” przeznaczone są już dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii.

Art. 13 p. 1

Proponuje się skonkretyzować termin i cel ilościowy stanowiący o wypełnieniu nałożonego obowiązku oraz ponownie nałożenie konsekwencji na gminy, które nie wykonają zadania

Art. 13 p. 2

Z zapisu wynika, że inne projekty związane z OZE nie mogą uzyskać dofinansowania. Ponownie geotermia wyróżniona jest w szczególny sposób.

Rozdział 5
Procedury administracyjne.

Art. 15.

W art. 15 widnieje zapis: „na podstawie udostępnionego przez samorząd gminy bilansu . . .”

W artykule 5. wspomina się uprzednio, że „samorząd gminy jest zobowiązany do oceny odnawialnych zasobów”. W związku z tym, proponuje się konsekwentnie używać słowa „oceny”.

Art. 17.

Proponuje się Marszałka Województwa do podejmowania decyzji spornych.

Dodatkowo, proponuje się ponownie nawiązać do zapisów Prawa energetycznego, zgodnie z którym organem właściwym do rozstrzygania spraw spornych dotyczących przedsiębiorstw energetycznych jest Prezes Urzędu Regulacji Energetyki.

Proponuje się, by ustawa wyjaśniała podstawowe znaczenia bardziej szczegółowo. Warto z pewnością wspomnieć o podmiotach związanych z obrotem energią i świadectwami. Istotne będzie również określenie kosztów zainicjowanych procesów. Przydatnym uzupełnieniem byłoby również uwzględnienie kogeneracji OZE i rozwój biogazowni.

Proponuje się zrównoważenie szans przedsiębiorców, którzy zamierzają inwestować w inne odnawialne źródła energii niż geotermia.

Władysław Husejko

Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego

URZĄD MARSZAŁKOWSKI
WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
Departament Rozwoju Obszarów Wiejskich i Środowiska
ul. IX Wieków Kielc 3, 25-516 Kielce, tel.: (41) 342-18-61; fax. 344-36-10

OWS.L0724/13/09

Kielce, dn. 08.07.2009r.

Pan Bogdan Ciepielewski
Dyrektor Biura
Związku Województw RP
ul. Świętojerska 5/7
00-236 WARSZAWA

W nawiązaniu do korespondencji elektronicznej z dnia 1 lipca 2009 r. dotyczącej poselskiego projektu ustawy o odnawialnych zasobach energii i racjonalnym ich wykorzystaniu, uprzejmie informuję, że zgłaszamy trzy uwagi dotyczące treści ww. projektu ustawy tj.:

1. Do treści przesłanego projektu ustawy proponujemy dopisać zapis, który zagwarantuje, że wytwarzanie energii w źródłach odnawialnych nie może odbywać się kosztem środowiska naturalnego.
2. W art. 3 ust. 17 jest: „Ilekcroc w ustawie mowa jest o źródłach energii słonecznej – należy przez to rozumieć miejsca, w których zlokalizowane są odbiorniki energii cieplnej lub elektrycznej z promieni słonecznych.”. Proponujemy zamianę słowa „odbiorniki” na „przetworniki” i nadanie art. 3 ust. 17 brzmienie: „Ilekcroc w ustawie mowa jest o źródłach energii słonecznej – należy przez to rozumieć miejsca, w których zlokalizowane są przetworniki energii cieplnej lub elektrycznej z promieni słonecznych.”
3. Do art. 4 po słowach: „...własnością Narodu powierzoną do gospodarowania gminie.” Proponujemy dopisać słowa: „z wyłączeniem gruntów, na których prowadzone są uprawy polowe roślin przeznaczonych na cele energetyczne.”

Ad. 1. Odbiornik nie może być źródłem w którym wytwarza się energie elektryczna lub cieplna. Odbiornik wykorzystuje energie wytwarzana w źródle energii. Jeżeli bez wątpienia jest przetwornik energii promieni słonecznych na np. energie elektryczna.

Ad. 2. Odnawialne zasoby energii zawarte w biosferze to biomasa. Biomasa może być pozyskiwana z zasobów naturalnych (np. lasy) ale głównie jest pozyskiwana z odpadów przemysłu rolno-spożywczego a zwłaszcza z celowych upraw polowych takich jak: uprawa roślin z przeznaczeniem na spalanie samoistne (brykiet, pellet, zrębki, itp.), uprawa roślin oleistych i roślin o dużej zawartości cukru lub skrobi z przeznaczeniem na produkcję biopaliw i biokomponentów do paliw ciekłych (biodiesel, bioetanol, itp.). Określenie, iż: „... Odnawialne zasoby energii zawarte w biosferze stanowią własność Narodu powierzona do gospodarowania gminie” jest nieprecyzyjne i rażąco koliduje z prawem własności. W związku z powyższym proponujemy jak wyżej.

z up. MARSZALKĄ WOJEWODZTWA
Janusz Siedziński
Dyrektor Departamentu
Rozwoju Obszarów Wiejskich i Środowiska

Otrzymują:

1. Adresat
2. a/a

Uwagi

doprojektuj ustawy *O odnawialnych źródłach energii i racjonalnym ich wykorzystaniu*

1. Art. 2 ust.1

Odnawialnymi zasobami energii są:

- 6) *zasoby energii zawarte w biomasie, biogazie wysypiskowym a także biogazie powstałym w procesach odprowadzania lub oczyszczania ścieków albo rozkładu składowanych szczątków roślinnych i zwierzęcych.*

Proponowany zapis nie zawiera (bądź zawiera ale w sposób ukryty i niejasny ?) zasobów energii zawartych w odpadach (tzn. części lub frakcji odpadów) komunalnych, czego konsekwencją byłby brak możliwości zaliczenia energii wytworzonej w wyniku termicznego przekształcenia odpadów komunalnych (między innymi w proponowanych spalarniach odpadów komunalnych) do energii odnawialnej.

2. Art. 7 ust 1.

Odwierty zastanowione i zlikwidowane nadające się do rekonstrukcji i wykorzystania dla celów geotermicznych stają się niezbywalną własnością komunalną gmin, z zastrzeżeniem art. 17

Propozycja zapisu może budzić wątpliwości, ponieważ niektóre odwierty mogą przysporzyć gminom korzyści, ale obarczenie gmin odpowiedzialnością za wszystkie potencjalnie odwierty nadające się do rekonstrukcji może przynieść tym gminom w niektórych przypadkach tylko kłopoty i koszty. Gminy nie mają służb geologicznych, a niektóre odwierty znajdujące się na terenach prywatnych będą niedostępne lub trudnodostępne dla potencjalnych inwestorów.

Problem w zasadzie rozwiązuje propozycja zapisu zawarta w ust.2, którą poprzez nieodpłatne udostępnienie informacji geologicznej można rozumieć jako prawo do wykorzystania odwiertu, do czego nie musi być konieczne prawo własności samego odwiertu.

Ważnym, ale nie ujętym w proponowanej ustawie problemem jest stworzenie gminom możliwości wykorzystania w celach geotermalnych odwiertów wykonanych w innych celach (np. poszukiwanie złóż surowców węglowodorowych) bez ich uprzedniego zacopowania. Uniknęlibyśmy zarówno kosztów samego czopowania jak i kosztów usunięcia zabezpieczenia.

Uwagi z woj. lubuskiego

Uwagi do projektu ustawy o odnawialnych zasobach energii i racjonalnym ich wykorzystaniu

1. Uzasadnienie projektu ustawy o odnawialnych zasobach i racjonalnym ich wykorzystaniu – Dyrektywa 2001/77/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. w sprawie wspierania produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych została zastąpiona Dyrektywą 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, która weszła w życie 25 czerwca br.
2. Informacje dot. Oceny zasobów energii odnawialnej (Rozdział 2) – proponuje się, aby ocenę oraz bilans zasobów energii odnawialnej uwzględniać w ramach gminnych Projektów założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe, które są podstawowym dokumentem w zakresie planowania energetycznego. Dodatkowo nie spowoduje to kolejnego obciążenia finansowego budżetów gminnych – poza koniecznością opracowania ww. Projektu założeń.
3. Na podstawie ww. danych samorząd powiatowy oraz wojewódzki będą w stanie racjonalnie wykonać bilans, kolejno dla poszczególnych powiatów, a następnie województwa.
4. Brak informacji o konieczności aktualizacji oceny zasobów energii odnawialnej (np. co 5 lat w przypadku uwzględnienia ich w Projektach założeń).
5. Ujęcie ww. informacji w Projekcie założeń jest tym bardziej zasadne, iż wg art. 8 pkt. 1 i 2, przedsiębiorcy zainteresowani wykorzystaniem energii geotermicznej na terenie danej gminy opracowują projekty techniczne w oparciu o dokumentację geologiczną i techniczną, które są następnie akceptowane przez gminę w odniesieniu do planu zagospodarowania przestrzennego i planu zaopatrzenia gminy w energię – którego w zdecydowanej większości gminy nie posiadają (dot. planu zaopatrzenia).
6. Bilanse zasobów powinny być ujednolicone, uproszczone i stworzone dla danego, konkretnego obszaru, tj. gmina przygotowuje bilans dla swojego terenu (ujęty w Projekcie założeń), powiat dla terenu działania powiatu (na podstawie danych opracowanych w gminach), a województwo dla regionu (na podstawie danych opracowanych w powiatach i gminach – przy okazji opiniowania Projektów założeń). Dane te powinny być dostępne w każdej jednostce samorządu terytorialnego, którego dany bilans dotyczy i umieszczane w widocznym dla potencjalnego inwestora miejscu, np. stronie internetowej (w postaci raportu, wyciągu itp.).
7. Należy rozważyć możliwość wykluczenia udziału powiatu w zakresie konieczności przygotowywania bilansu dla swojego terenu, m.in. ze względu na znikomy udział tychże jednostek samorządu terenowego w procesie planowania energetycznego.
8. W art. 2 pkt. 1 ppkt. 6 nie rozwinięto informacji dot. zasobów energii zawartych w biomasie konkretnego pochodzenia, np. odpadów i pozostałości z produkcji rolnej oraz leśnej, przemysłu przetwarzającego te produkty itp.
9. W art. 3 pkt. 1 i 5 dot. bilansu zasobów oraz oceny zasobów OZE zabrakło odniesienia do energii zawartej w biogazie.
10. Wg. art. 4 odnawialne zasoby energii powierzone są do gospodarowania gminie, co jest sprzeczne, chociażby w przypadku wykorzystania energii słonecznej (kolektory) lub mikro turbin wiatrowych przez potencjalnych inwestorów (brak konieczności umocowania zmian w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego).
11. Wg art. 6 pkt. 2 bilans odnawialnych zasobów jest udostępniany do wglądu w siedzibie starosty, natomiast wg art. 15 samorząd gminy udostępnia ww. bilans.
12. Art. 6 pkt. 1 ppkt. 2 powinien otrzymać brzmienie: „marszałkowie województw – dla danego województwa”.
13. Czy gmina będzie w stanie racjonalnie zarządzać odwiertami nadającymi się do rekonstrukcji i wykorzystania – art. 7 przedmiotowego projektu ustawy.
14. Art. 10 pkt. 2 – termin dot. zaspokajania wszystkich potrzeb całej społeczności lokalnej należałoby rozwinąć lub uściślić, np. potrzeby w zakresie zaopatrzenia w energię i/lub ciepło.

Warszawa, 27 lipiec 2009r.

PIU-872/2007

**SEKRETARIAT
ZASTĘPCY SZEFA KS**

WPŁYNEŁO

**Pan
Lech Czapla
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu**

28. 07. 2009

Szanowny Panie Ministrze,

Odpowiadając na pismo znak PS-110/09 z dnia 24 czerwca 2009r. w sprawie poselskiego projektu ustawy o odnawialnych zasobach energii i racjonalnym ich wykorzystaniu – Polska Izba Ubezpieczeń po zapoznaniu się z nadesłanym projektem uprzejmie informuje, że w chwili obecnej, gdy nie ma jeszcze projektu rozporządzenia, o którym mowa w art. 9 ust.4 nie jest możliwe dokonanie oceny skutków jego wprowadzenia dla zakładów ubezpieczeń.

Przepis ten upoważnia Radę Ministrów do określenia w drodze rozporządzenia szczegółowych **zasad ubezpieczenia** od ryzyka działalności w zakresie rozpoznania i wykorzystania odnawialnych zasobów energii **poprzez utworzenie ze środków publicznych:**

- Funduszu ubezpieczenia od ryzyka na etapie poszukiwań;
- Funduszu ubezpieczenia od ryzyka na etapie eksploatacji zasobów geotermalnych przez okres 10 lat

Tak sformułowany przepis jest niejasny. Nie wiadomo bowiem, czy projekt odnosi się do typowych ubezpieczeń komercyjnych czy też zakłada zupełnie inną formę ubezpieczenia/ zabezpieczenia finansowego, na co zdają się wskazywać sformułowania o „funduszu ubezpieczenia” – bez bliższego jednak wyjaśnienia przez kogo i na jakich warunkach tworzonego.

Wydaje się jednak, że można się spodziewać wysokiego prawdopodobieństwa szkód - w zakładanym przez ustawę zakresie – a tym samym ewentualne skutki finansowe mogą być zdecydowanie negatywne dla zakładów ubezpieczeń; zwłaszcza, że zapis art.9 ust.4 projektu ustawy wyraźnie sugeruje, iż ubezpieczenie to byłoby obowiązkowe.

W tej sytuacji Polska Izba Ubezpieczeń proponuje odrzucenie projektu ustawy w części odnoszącej się do propozycji ubezpieczeniowych, jeśli miałyby to być obowiązkowe ubezpieczenie realizowane przez zakłady ubezpieczeń.

z wyrażeniem szacunku,

Prezes Zarządu
Polskiej Izby Ubezpieczeń

J. Grzegorz Trądyński